

RØFFEN

MEDLEMSAVIS FOR
STAVANGER GOLFKLUBB
Nr. 2/2014 www.sgk.no

AV ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

Nå kan vi juble!

Ja, etter årets sesong kan vi bare slippe jubelen løs! Vi kan juble for noen fantastiske sportslige prestasjoner – og for banen - aldri har den vært finere enn i år - og vi kan heise jubelbrølet i taket for alle de som har bidratt gjennom sesongen, ansatte og frivillige, og vi skal jamen ta i enda litt ekstra for værgudene som i år har vært utrolig snille med oss - solen og varmen var vel fortjent! Røffen nr. 2 gir et tilbakeblikk på sesongen og alt det kjekke den hadde å by på, men peker også fremover og gir innblikk i nye planer som er på beddingen. Les i vei!

Flott prestasjon av SGKs herrelag som sikret vinnerpokalen på hjemmebane i årets i Lag-NM. Fra venstre Are Friestad, Petter Mikalsen, proffene Ole Ramsnes, Sondre Ronold og Erik Tage Johansen, og helt til høyre stolt trener Jan Egil Nærland.

Vinnerlaget bak vinnerlaget foran i Lag-NM

Forsiden, det vi alle kan se og oppleve: Norges aller beste spillere i tre dagers konsentrert, intens kappestrid i årets Lag-NM, under drømmeforhold på vår drømmebane. Men hva med baksiden – planlegging, organisering, konstant nærvær og øyeblikkelig fiksing og ordning når nødvendig – hele det kompliserte apparatet som gjør dette mulig? Hvordan ser det ut, og hva krever det?

Stille! Når starteren hever armene slik, skal det være ro slik at spillerne kan konsentrere seg helt og fullt om slaget, uten noen forstyrrende lyder. Starterne har også kontroll på startlister og sørger for at spillerne kommer seg ut til rett tid - og i riktig flight. Foran disse damene ligger nå en perfekt bane med nyklippede greener og ellers stelt etter alle kunstens regler av Inge og banemannskapet – mens vi andre lå og sov.

“Noises Off” heter Michael Frayns farse om ville tilstander bak kulissene, et stykke som også har gått på Rogaland Teater. SGKs “Off” kan stå i fin kontrast som en “Noises”-fri sone, uten hyl og bråk og kriser og krangling. Om kvikke og kreative improvisasjoner måtte til i én og annen sving, var det nok bare de berørte som registrerte det. Hvis det overhodet var noen likhet med teaterstykket, var det at dette også var skikkelig moro.

Æres dem som æres bør. Ikke bare består vår turneringskomité av et stort knippe rutinerte folk, med så ulike ferdigheter at de kan utfylle hverandre, men samarbeidet med forbundet (Norges Golfbundet, NGF) om oppleggets vell av stipulerte detaljer går stort sett veldig greit. Og, som klubbens turneringsleder Nina Middelthon uttrykker det: - **Det er i de frivillige det ligger. For oss er det superviktig å ha folk som synes det er moro å være med; det beriker innsatsen og opplevelsen for oss alle.**

Det kan hun si fordi hun er trygg på at det “ufrivillige” er i orden, slik som at forbundets representanter vet de slipper å gå gjennom endeløse detaljer med vår greenkeeper Inge Ullestad: “dette vet jo du, med din lange erfaring.” Inge vet, og hele laget hans står på. Banemannskapet går i gang med én gang det begynner å lysne, slik at de praktisk talt leverer nattarbeid i tre døgn. Og Inge selv var på beina litt over 04.00 hver dag for å innsisere og samordne innsatsen for å holde banen perfekt.

Dommerne er der for å hjelpe

Forhistorien for alle store regionale og nasjonale turneringer ligger i samspillet mellom klubb og forbund. Klubben kan både søke om å få arrangere, og bli spurt om å arrangere. De fleste av de viktigste konkurransene blir tildelt arrangøren to år før. SGK spurte om å få arrangere NM i 2016, når klubben fyller 60, men fikk avslag fordi en annen klubb kunne skilte med byjubileum.

Aller øverste leder for arrangementet, såkalt TD, Technical Director, er forbundets representant og deltar i planleggingen. Alle TDer er utdannet forbundsdommere - og, som en av våre egne dommere, Arnfinn Orten, uttrykker det: “dommerne skal være der for å hjelpe”. Vi vet nok alle hvor mye mer mottakelige vi er for råd, og til og med korreks, dersom det blir lagt fram på en positiv og kanskje til og med omsorgsfull måte: “tenk over, du kunne ha gått langs kanten der til ballen din mens lagkameraten taklet sin ball, tenkt over hvilken kulle du skulle bruke og hatt kolla klar, da går spillet raskere...”

Kontrakten er et svært dokument

Følgelig er samarbeidet mellom utpekt TD og vår egen turneringskomité et nøkkelpunkt i prosessen. Første fase av den er kontrakten som ankom rett over jul. En slik kontrakt er et svært dokument som omfatter alt fra hotell og fasiliteter i

dopingkontroll, via tilgang til vann både ute og inne, og type mat, til horn å blåse i dersom tordenvær kommer farlig nær. Klubbens utpekte turneringsleder, i dette tilfellet Nina Middelthon, ble innkalt til Oslo for å forsikre forbundet om at alt skulle være i orden.

- Noe kan jo være merkelig, som den gangen vi skulle ha rosa og gult papir til å henge opp resultatene på.

Andre punkter kan vi enes om, som at vi har to buggies i stedet for de stipulerte fem. Mye er opplagt, fra å vite hvor hjertestarteren er og hvem som kan betjene den til at det må være tamponger på dametoalettene og håndklær nede. Kjøkkenet må ha riktig kost, for eksempel med mye pasta og salat, mat som det går raskt å servere og spise de dagene da alle skal ut og spille 18 hull til.

Norges Golfforbundsstaben (bestående av 5 representanter/dommere) må være på plass, skal det bli turnering. De er overalt og tilgjengelige skulle det oppstå problemer med spill, tolkning av regler osv. På bildet ser vi turneringens høyeste myndighet, Gerd Solerød (t.v.) som også var Technical Director (TD), her ute på "tokt" med hoveddommer Eldbjørg Lie Jørgensen.

Intens aktivitet på turneringskontoret med Live Scoring når hullscoren blir rapportert inn fra de ulike postene ute på banen. Scorekortene som kommer opp fra mottaket skal sjekkes og kontrolleres - og godkjennes. Sent på kvelden skal det produseres startlister til neste dag, og det blir lange dager for (fra v.) Tore Tollefsen, NGFs Gerd Solerød (TD), Elisabeth Thorsen og - ikke minst - for turneringsleder SGK, Nina Middelthon. På hennes skuldre hviler det et stort ansvar for at alt skal klaffe - førstemann på plass tidlig morgen, og sistemann ut - sent på kveld.

Starteren skal ha en spesiell eske med pegger, regelbok, og alle papirer med lokale regler. I tillegg skal starteren ha hullplasseringsliste. De fleste er ikke så interessert i disse oversiktene lenger, fordi de bruker kikkert. Men på Touren er ikke det lov, slik at deltakerne gjerne vil ha denne listen.

Altså, mengder dokumenter og papirer. Dessuten må administrasjonen lage både skilt til alle deltakerne, og spesielle kapteinskilt. Og så blir det ekstra pes fordi klubbens folk må telle NGFs caddievester både før og etter - og tallene stemmer bare ikke: det forsvinner alltid noen av disse vestene.

- Vi lærer hele tiden

- Har dere en såkalt de-briefing når det hele er over? - Vi får en evaluering fra dommerne og TD, og da tar vi alle eventuelle bemerkninger ad notam og diskuterer hvordan vi kan fungere enda bedre. Etter siste Region Tour, for eksempel, fikk vi en anmerkning om at out-of-bounds markeringen ved hull 9, bak juniorhus og trallehus, kan virke uklar. Slikt er det klart at vi ser på; vi lærer hele tiden!

- Hva slags spørsmål er det ellers dommerne får mest av? - Svært mange saker gjelder drop. Et annet problem som dommerne tok tak i under en turnering for noen år siden, gjaldt at under innspill sto mange og slo ball etter ball etter ball fra fairway opp på greenen, og hakket opp hele feltet. Reaksjonen kom kontant: "maks to baller".

Vanligvis kommer TD på besøk et par uker i forkant og gjennomgår det hele med administrasjon, greenkeeper og turneringsledelsen i klubben. Årets største arrangement måtte planlegges ekstra omhyggelig fordi det kom midt i fellesferien, da så mange var bortreist. Noen av komitémedlemmene begynte å rekruttere og forberede frivillige hele fem-seks uker før; nå måtte de klare seg med et godt dusin, færre enn de pleier å ha. Men neste år skal det etter planen være nettbrett til rådighet for å ta score for hvert tredje hull, i stedet for som hittil å bruke et forholdsvis tungvint radiosystem.

- Da kan vi spare hjelperne på kontoret for flere timers arbeid, sier Nina.

Oppgavene er mangeartede og krever ulike ferdigheter, fra IT-folkene som totalmestrer sitt fag til fore-caddiene som bør være både superoppmerksomme og lokalkjente i røffen, og scoremottakerne som må ha følsomme følere ute når en spiller må melde fra om ulykksaligheter, til starterne som må være superryddige og utvise autoritet uten å være autoritære. Så får jo de frivillige også oppleve det hele tett på, og kan gjøre sine refleksjoner.

- Det er fantastisk å se på teknikken ut av bunker, men samtidig er det en trøst at slett ikke alle slår ned på greenen på nr. 3, observerte en oppmerksom og utholdende scoremottaker.

Systemet tar høyde for vær

Med all planlegging og dobbelsjekking skulle vi jo tro at været alltid vil skille seg ut med å være fullstendig uberegnelig. Men neida: tidsskjema går litt på vind og vær også. Hvis det er vanskelig vær, gjør systemet det mulig å legge inn litt mer margin i spilletid. - IT-laget er på hugget med alt på nettet, og værstasjoner betyr mye, forsikrer Nina. - Vi må alltid ha en plan B klar, om noe skjer.

IT var en ekstra utfordring i år, på grunn av en mislykket transplantasjon. Det nye GolfBox-programmet som kom i år, manglet system for nettopp Lag-NM. I det gamle systemet var det mulig å legge opp de avsluttende single-matchene på søndag på regneark. Nå manglet den linken. Oppgaven er rått vanskelig fordi reglene krever at arrangørene skal sette opp et spesielt mønster for de fire spillerne i hvert av de ledende lagene, og la damene gå innimellom, i stedet for som vanlig å trekke etter forrige resultatliste. TD for Lag-NM, Gerd Solerød fra Nøtterøy, hadde vært borti dette før og visste hvor problemet lå: fordi opplegget manglet i ny GolfBox hadde forbundets folk lagt inn det fra gamle GolfBox. Det funkete ikke, de to modellene var ikke kompatible, passet ikke sammen. Så satt de tre stykker til midnatt for å få det til. Nina Middelthun trekker på smilebåndet:

- Siden våre karer vant, skal vi jo egentlig arrangere neste år også. Men Lag-NM er det tyngste mesterskapet av alle, og for at vi skal være villig til å ta oppgaven, må det gjøres enklere i GolfBox.

Alltid kjekke oppgaver

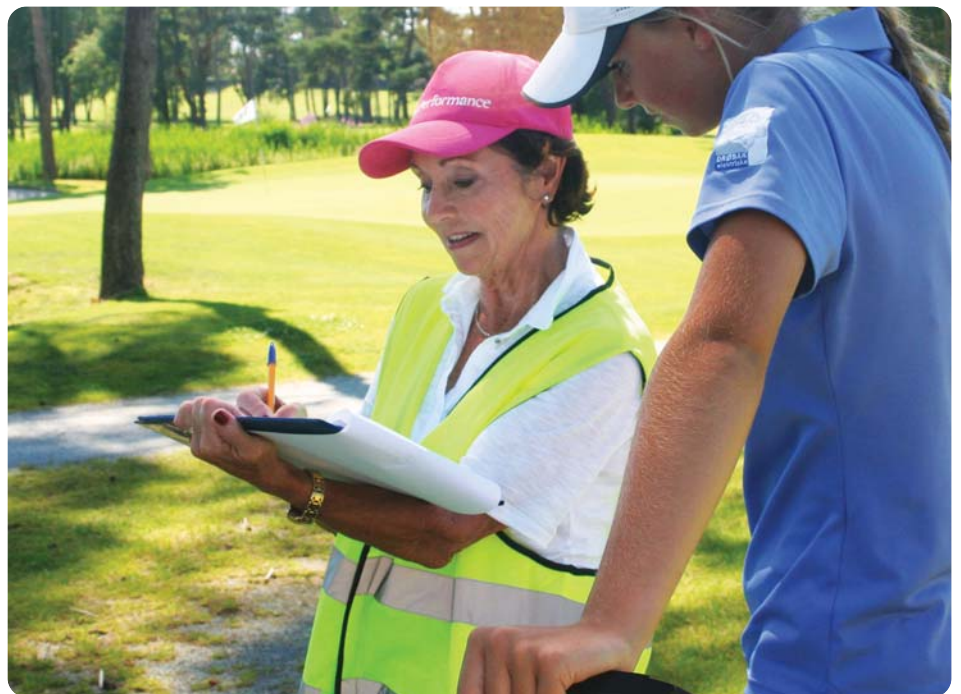
Men når det er sagt, presiserer Nina at vi gir klar melding om problemene, slik at programskaperne i København må fikse dem. - De har bedret mye i løpet av året, og noen ting fungerer bedre i det nye systemet, som det å legge inn score. Hva så, for neste år? I utgangspunktet avventer vi, sier Nina Middelthun.

- Men det er rimelig om forbundet spør om vi kan ta en Titleist-tur, vi pleier å ha entidlig hver sesong. Trolig får vi også åpningsturneringen i Vårsprett.

Altså: uansett om GolfBox blir nydelig forenklet og ryddig, og SGK tar Lag-NM 2015 også, vil det alltid være kjekke oppgaver for både nye og erfarne frivillige, i apparatet "Off".

I scoremottaket (i juniorhuset) følger Berit Lea (bakerst t.v.) og Inger Mydland oppmerksomt med når spillerne går gjennom runden. Både de og spillerne vet godt at en manglende underskrift kan være nok til en disk, og på en mild og vennlig måte bidrar damene i scoremottaket til at Sondre Erevik (t.v.) og Petter Mikalsen får den nødvendige roen til å klare oppgaven.

Gunvor Grundstad (alltid med et smil og en vennlig bemerkning) tar i mot scoren, her på hull 12. Hun er en av de mange frivillige i Stavanger Golfklubb som holder klubben sammen og som gjør det mulig for oss å gjennomføre en så stor turnering med slik stor suksess! Vi takker dere alle – Nina, og også alle dere som ikke kom med på bildene denne gangen!

Nye planer for klubben tar form

Under overskriften “- En attraktiv og tidsriktig bygningsmasse” fikk de 70–80 fremmøtte på et informasjonsmøte 9. september en forsmak på planene om fremtidig bruk av klubbens ulike bygg. I planene inngår et nybygg/aktivitetshus på tomten til juniorhus og trallehus, og forutsetter i tillegg en kraftig oppgradering av dagens klubbhus/restaurant og med tralleskap i underetasjen.

I den forbindelse innkalles det til ekstraordinært årsmøte 24. november (merk datoen!).

Arkitektpartner v/Helge Bjørnevik har utarbeidet forslaget til nybygg på tralle-/juniorhustomten.

I presentasjonen konkluderer **Arbeidsgruppe bygg** med at juniorhus og trallehus “råtner på rot”. Kjøkken, toalett og garderober tilfredsstiller ikke dagens krav til standard og fremtidens behov. Det blir også slått fast at “en attraktiv og tidsriktig bygningsmasse vil bidra til å ivareta sponsorer og medlemmer i et mye lengre tidsperspektiv.”

Positive tilbakemeldinger

På informasjonsmøtet fikk klubben klar aksept fra medlemmene om å gå videre med de foreliggende planene, og spesielt se på kostnader og ulike muligheter for finansiering. Selve presentasjonen ble lagt ut på klubbens hjemmesider (sgk.no) og på Facebook. - Vi har fått veldig mange og bare positive tilbakemeldinger, forteller daglig leder Steinar Fløisvik. - Det ser ut som medlemmene har likt det nye konseptet, selv om alle detaljer ennå ikke er på plass. Noen sier omtrent “sett i gang!”, og ellers har det vært noen ganske få innspill. En generell kommentar er at konseptet synes godt gjennomarbeidet, og at folk er positive til selve løsningen. Neste fase blir å ta det noen hakk videre og gå noen omganger internt **før planene blir endelig presentert 24. november.**

Økonomien viktigst

- Det er helt grunnleggende at vi får til en god finansiering og kostnader tilpasset klubbens økonomi. - Vi har fått god respons fra banken som vil gi oss betydelig bedre betingelser enn før både for nye og gamle lån. Bare der ligger det store merinntekter. Vi har også pr. dags dato 3,5 mill. i egenkapital på bok. På den ekstraordinære generalforsamlingen vil vi legge frem ulike andre løsninger og forslag til hvordan skaffe merinntekter.

- **Hva med fremdriften – når kan vi ta det nye i bruk?** - Vi håper å komme i gang allerede i 2015 hvis planene får gehør hos medlemmer og samarbeidspartnere.

Da kan hele prosjektet stå klart til 60-års jubileet i 2016, sier Steinar. - **Hva med anleggsfasen?** - Vi må nok finne noen smidige ordninger i tiden dette foregår, og ellers finne en slags logistikk, siden det skal oppføres et nybygg samtidig med at klubbhuset skal gjennomgå en ganske omfattende renovering, slår Steinar fast.

Hovedtrekk i de nye planene:

Jærhuset beholdes uforandret.

Nybygget skal romme et topp moderne helårs treningssenter for golf, garderober, proshop, administrasjon, møterom mm.

Det eksisterende klubbhuset vil bli kraftig oppgradert, bl.a. med nytt kjøkken og betydelig større restaurant i og med at lokalet er foreslått forlenget og åpnet opp mot hull 18 og utearealene. Det innvendige taket i deler av bygget foreslås hevet for å gi bedre romvirkning i restauranten. Det kan også bli plass til et mindre konferanserom i dette bygget, og fleksible skillevegger kan gjøre det mulig å arrangere både store og mindre selskap/seminarer i restaurantdelen. Underetasjen vil i hovedsak bli omarbeidet til **tralleskap**. Den endelige planløsningen for hele denne etasjen og byggene forøvrig vil bli presentert 24. november, **og da er det du som medlem som skal bestemme om det skal bli noe av de nye planene.**

SGK-leder Odd Engelsgjerd presenterte de nye planene for en lydhør forsamling 9. september.

Strålende junior- og elitesesong

2014 har vært en flott sesong med stor aktivitet både blant juniorer og elitespillere. Sportslige høydepunkt var uten tvil gull for herrene under lag NM på hjemmebane, og at Erik Tage Johansen har fått selskap av to nye proffspillere: Sondre Ronold og Ole Ramsnes, som begge har hatt flere gode plasseringer i inn- og utland.

Den putten satt! Ny SGK-proff, Ole Ramsnes spiller på lag med vår etablerte pro, Eirik Tage Johansen under Lag-NM i Stavanger 18–20. juli.

Sondre og Ole var to av mange som de siste årene reiste til USA for å studere og spille golf. Det rapporteres jevnlig om gode resultater i collegeturneringer.

Sondre Ronold satser helt og fullt på golfen.

Marthe Wold - en av våre meget dyktige jenter.

På juniorsiden er nivået i Norge meget høyt for tiden og vi konkurrerer mot spillere som tilhører Europatoppen. Våre beste jente- og guttespillere de siste årene, Marthe Wold og Petter Mikalsen, har nå reist til USA, men vi ser at spillerne bak stadig gjør fremskritt; både Julie Nordin, Harald Eliassen, Stine Lindanger og Petter Møller har topp-ti plasseringer på Titleist Tour som er de høyeste nivået i norsk junior golf. Med opptil 10–12 spillere kvalifisert til hver Titleist Tour er SGK kanskje den klubben som har flest spillere på dette nivået. Spesielt gledelig er det at vi har yngre spillere som i år har gjort store fremskritt og etablert seg på Titleist Tour.

Stor vekt på det sosiale

På nivåene under, det vil si 1. divisjon og Junior Tour, har vi hatt flere seire og en rekke topp plasseringer. Også her er det gledelig å se at nye juniorer kommer til og utfordrer de mer etablerte. For å nå våre sportslige mål mener vi det er viktig å sikre et godt miljø som gjør at de unge

finner venner og trives på golfbanen. Vi legger derfor stor vekt på det sosiale. Blant annet reiser og bor vi alltid sammen som en gruppe på utenbys Titleist Tour og 1. divisjon. Et annet eksempel er den tradisjonelle *Fredagsscrambelen*, hvor både nybegynnere og de mer rutinerne juniorene møter opp for 9 hull scramble og pizza i Juniorhuset.

Tre av våre flotte jenter på puttegreenen (fra v.): Alexandra Mudie, Ida Katrine Lindvik og Julie Nordin. Julie fikk super 3. plass på Titleist Tour i september.

Stine Lindanger fikk 9. plass på Titleist Tour i september (og broren Anders en flott 10. plass).

- også Harald Eliassen har oppnådd topp 10 i TT!

Gjester fra Texas - og grillkyndige foreldre

Videre reiste seks jenter og seks gutter fire dager i juni til Esbjerg for å spille turnering mot spillere fra våre vennskapsbyer i Danmark, Sverige og Finland. Dette ble en veldig kjekk tur som ga mange gode minner og nye venner. Det ble også

en stor sportslig suksess: vi kunne ta hjem vandrepokalen, med god margin.

Det internasjonale tilsnittet var ikke mindre da Stavanger rett før sommeren var vertskap for en gruppe ungdommer som representerte idrett og kultur i Houston og Galveston. Her ble vi kjent med tre unge texanere som fikk trene med våre spillere og som møttes til bestballturnering med påfølgende premieutdeling og BBQ i regi av grillkyndige foreldre.

Tilbud om knøttetrening etter golfskole

I likhet med resten av golf-Norge er vi opptatt av rekruttering. Det kanskje viktigste tiltaket i år var trolig sommerskolen som ble arrangert av våre proer med Are i spissen. I alt deltok 78 jenter og gutter, og i skrivende stund går vi ut med tilbud om Veien til Golf og gratis medlemskap og "knøttetrening" ut året.

Vi anser det som veldig viktig for klubben å ta godt vare på de yngste spillerne som kanskje nettopp har fullført Veien til Golf. Det er derfor veldig leit når unge spillere opplever å bli utskjelt med skrik og skråll fra voksne spillere dersom det oppstår litt venting. Et høflig spørsmål om å slippe igjennom vil som regel fungere veldig bra...

Nå går vi vinteren i møte, men golfen slutter ikke. Det vil bli arrangert vinterserie og innetrening, der vi bl.a håper utslagsmatte og nett i Juniorhuset kan gjøre det mulig å finpusse svingteknikk – mens snøen laver ned.

Petter Møller har et klart mål i sikte, og en 2. plass på Titleist Tour i september lover godt!

"- Du skal spille med Petter, du skal spille med Julie," (osv.). Thorbjørn Næss informerer de yngste, og meget spente juniorene om hvem de skal spille på lag med på fredagsscramble 6. juni. De erfarne blir stort sett satt sammen med "ferskingene", og slik blir de godt kjent.

NM krever sitt banemannskap

Når spillerne slår ut fra 1. tee under NM-lag, ligger det foran dem en bane i perfekt stand, med greener og fairways nyklippede og innbydende. De færreste er klar over hva som skal til av forberedelser, planlegging og ikke minst arbeid for å få banen tipp-topp til et slikt stort mesterskap med så mange spillere. - Men det gjør heldigvis vårt banemannskap !

Eventyrlige NM-dager i juli! Takket være et dedikert banemannskap fikk både publikum og spillere oppleve en bane som vel aldri har vært finere.

Forberedelsene til det store mesterskapet starter lang tid i forveien og er bestemmende for en stor del av arbeidet som skal skje på banen. - Stell av greener, gjødsling, lufting, dressing, osv. - alt dette må toppes opp mot mesterskapsdagene, forteller Inge Ullestad, head greenkeeper. - Å få greener og fairways i topp stand er selvsagt det viktigste, men det er også mange detaljer som må tas hånd om.

Ha nok folk

En annen utfordring er å sørge for å ha nok banemannskap. - Midten av juni til midten av september er typiske feriemåneder, og banemannskapene har rett på to ukers sammenhengende ferie om sommeren - flere av dem har jo barn og familie og et liv utenom banen, forteller Inge. Det betyr at ferielisten for de aktuelle turneringsdagene må blokkeres for å sikre at et tilstrekkelig antall banemannskap er på plass. Det gjelder de fem som er ansatt på helårsbasis (Inge selv, Frode Jørmeland, James Chadwick, Kenneth Tennfjord og Alf Inge Bjørnsen) pluss de fire som jobber på sesongbasis ca. 7 måneder i året; Stanislaw Bobowski, Norbert Michalowski og Greg Paterson. I tillegg er Jostein Nordin ansatt på timebasis.

Heldøgnet vakt

Norges Golf forbund har en lang liste med krav til arrangørklubben av NM og andre forbundsturneringer, og banens beskaffenhet og beredskap ellers inngår i dette.

Inge må lage en plan for alle gjøremål og rutiner på banen og må lage lister for vakter og bakvakter (telefonvakter) som igjen må forelegges NGF Technical Director (TD) Gerd Solerød m/stab. - Hvorfor bakvakter? spør vi. - Dette kreves i alle norgesmesterskap. Vi vet jo ikke hva som kan skje, og må derfor alltid være forberedt, forklarer Inge. - Vi må ha heldøgnet vakt, og alle må være tilgjengelige til enhver tid.

- Banen kan bli utsatt for plutselig og voldsomt regnvær slik det skjedde under Team Norway Juniortur Tour i 2013. Da ble banen liggende i et eneste vann-kaos i mange timer. - Vi kan få **sterk vind**. På en bane som vår betyr det masse barnåler og kvist på greenene, og da må vi ut og blåse vekk mest mulig før turneringen starter. - Og så kan vi bli utsatt for **hærverk**. Virkelig? spør vi. - Ja, sier Inge, i år har vi vært heldige, vi har ikke vært utsatt for noe, men i tidligere mesterskap har vi opplevd at greener har blitt forsøkt ødelagt om natten.

Det er ikke akkurat kjekt å komme ut tidlig på morgenen og finne en green som det ser ut som noen har forsøkt å kjøre berg- og dalbane på. Da er det bare å kalle inn alt tilgjengelig mannskap og ressurser for å få reparert skadene best mulig til spillet skal begynne.

- Vi følger selvsagt godt med på værmeldingen, men i år var det faktisk så tørt at vi måtte vanne greenene om natten. Vi er ellers ikke redde for litt regn, for de greenene vi har nå er bare fantastiske! Vannet forsvinner på et blunk - ikke slik som på de gamle greenene der vannet bare ble stående.

Mange klipperunder

- Torsdag kveld etter at innspillet er over er vi ute på banen og klipper alle fairwayene. Det samme gjør vi fredag kveld, og det blir gjerne midnatt før vi er ferdige. Så er det på an grytidlig neste morgen (04.00) til spillet starter klokken åtte.

Hendig liten sak som blåser rent greener og fairwayer mens Frode Jørmeland manøvrerer doningen.

Greg Paterson klipper teesteder med en spesialklipper for greener og semigreener, og en stolt Inge viser fram en helt ny, og "sinnsyk rask" roughklipper med hele 7 klippeaggregater.

Da klippes greener, forgreener og teesteder, huller og teemerker skiftes og så hånddraker vi alle bunkrene. De aller fleste klubbene bruker maskiner til dette, men det blir mye finere når vi hånddraker. Og så blir samtlige greener rullet første dag etter turneringen, og greenområdene klippet. Vi er en av få klubber som klipper tee-steder og forgreener med kurver som samler opp gresset der og da. Jeg synes ikke det skal ligge hauger med klippegress rundt og foran greenen – det trekker ned helhetsinntrykket! I dagene før NM blir roughen behørlig klippet, merkestaker rengjort og synliggjort og alle out of bounds- og GUR markeringer gjort tydelige.

Lang erfaring

Inge gjør ellers under hele turneringen side egne vurderinger om hva som må gjøres. Han vil gjerne gi et godt inntrykk – alt skal stå på G når spillerne inntar banen. Han mener det er viktig at han selv spiller golf, da kan han lettere se hva det kan være behov for fra spillernes side. Inge er også den i landet som har **lengst** erfaring med hva som kreves ifm. NGF-turneringer. Han kom "på banen" i 1973 og har siden da vært med på samtlige NM som er blitt spilt her.

Fornøyd NGF-ledelse

Da Gerd Solerød (TD) m/stab inspiserer banen i forkant av turneringen bemerket hun at "- her var det nesten ingen ting å gjøre, alt var tenkt på og gjort. Helt perfekt!" Det synes Inge er kjekt å høre!

Gerd Solerød rettet også i sin tale etter turneringen en stor takk til Inge med banemannskap – og berømmet dem for å ha presentert en slik fin bane og lagt så godt til rette for spillere og dommere.

NGF-staben likte det de så på banen: (fra h.) Gerd Solerød - NGF Hoveddommer, og i dette tilfellet Technical Director (TD) – turneringens høyeste myndighet, Eldbjørg Lie Jørgensen, Hoveddommer (HD), Terje Frostad, NGF-dommer og Stewart Bårholm, NGF-dommer.

En stor og dyr maskinpark

Det er ikke få maskiner som skal til for å holde en bane av vårt kaliber. Inge presenterer oss for lang liste med ulike klippemaskiner, fra flaggskipet med 7 "klippeadder" til mindre håndklippere. Et litt usikkert anslag, men Inge tror det kan være maskiner for 10 mill. når alt er tatt med, også traktorer og andre spesialmaskiner. - Og så er det en enorm slitasje siden de er så mye i bruk, sier Inge. Derfor skifter vi dem ut hvert 5. år istedetfor å bruke masse penger på reservedeler og ikke minst ventetid når noe går i stykker på en utslitt maskin. - Da er det faktisk slik at det blir billigere å kjøpe nytt, sier Inge.

Fem klippeaggregater i arbeid når fairwayen klippes - alt skal med! I setet sitter Kenneth Tennfjord.

Ny cafékultur i emning?

Café Birdie debuterte i vår, og var selvfølgelig kjempeheldig med været.

- Det viktigste for oss er jo å få folk til å trives, og bruke cafeen, sier Brit Ellingsen. - Dette har i aller høyeste grad vært et "lære å kjenne golfbanen, dens brukere og besøksmønster"-år.

Brit Ellingsen i en liten pustepause.

- Matmessig har vi hatt fokus på at det vi leverer skal være laget av gode råvarer og ha høy kvalitet. Vi kan allerede nå slå fast at det vil bli ytterligere endringer neste år, men med samme fokus på kvalitet over det vi ønsker å servere, presiserer hun.

- Vi er blitt veldig godt mottatt. Tilbakemeldingene på mat og service har stort sett vært udelt positive, og vi vil svært gjerne få takke brukerne for interessen de viser vedrørende driften av restauranten.

Seniorene, som har bedre tid, er de ivrigste brukerne. - Det er gått mye burgere og pasta, og også våre wraps er godt mottatt, forteller Brit. - Mange yngre spillere har det selvfølgelig mer travelt, de kommer og spiller og skynder seg hjem igjen.

Et annet lovende trekk er at en plakat nede ved turstien rundt Stokkavatnet har trukket turgjengere opp, særlig i helgene. - Folk er overrasket over å oppdage at det er så flott her, og at de alle er hjertelig velkomne. Spørsmålet er hvordan vi skal gjøre tilbudet bedre kjent. Vi hadde en annonse i Hafrsfjord Budstikke, og kanskje kan det være en idé å sette opp flere plakater ved stien der nede, slik at folk får litt tid på seg til å overveie om de skulle prøve.

Gladmat til sponsorturneringer

- For at det hele skal gå rundt er vi selvfølgelig helt avhengig av arrangement, og det har vært skikkelig kjekt å gjennomføre serveringen ved sponsor- og klubbturneringene. De første turneringene ble arrangert allerede sist i april, og det har vært mange av dem gjennom sesongen. Takket være det flotte været vi har hatt i år, har vi heldigvis kunnet benytte uteområdet til gjennomføringen.

Menymessig var den "franske lunsjen" vi hadde for Total i vår spesiell. - De har ord på seg for å ha byens aller beste kokk? Brit ler: - Den dagen hadde vi også én av byens beste, nemlig Stig Fagerholt.

- Flaskehalsen for både produksjon og meny er dessverre kjøkkenets fasiliteter. Ved større arrangement har vi derfor også benyttet oss av vårt produksjonskjøkken i Folkets Hus, hvor vårt eget cateringselskap **Kokkekompisene** holder hus.

På den annen side trodde vi at vi skulle få litt mer ut av torsdagsmedalen. Da er det mye de samme som går her og spiller. Men her har vi kanskje ikke vært flinke nok til å markedsføre åpningstider og muligheten til å sette seg ned i etterkant.

Kanskje skulle vi bli flinkere til å sende ut invitasjoner på Facebook, på e-post og på nettsidene til klubben.

Private tilstelninger

Hvordan det ligger an med private tilstelninger? - Vi vil selvfølgelig gjerne ha slike oppdrag. Men vi må jo forholde oss til programmet for bruk av banen, og vi fikk en lei konflikt i vår: folk som gjerne vil bestille en konfirmasjonsmiddag, kan ikke vente med å få det bekreftet til programmet for alle de store turneringene foreligger midt i februar.

- Hva med å selge tilstelninger utenom konkurransesesongen? - Det vil vi selvfølgelig gjerne; miljøet må faktisk brukes for å holde seg levende. I år vil vi blant annet tilby julebord både til sponsorer og medlemmer.

Takknemlig for innspill

Brit må haste videre mellom mengder oppdrag, og avslutter med en rask invitt:

- Det er kjekt å få tilbakemeldinger og innspill. Hvis noen av leserne har ønsker til oss, ville det være flott å få en epost, på brit@rkservice.no

Det er faktisk helt sant at uten mat og drikke duger helten(e) ikke! Lag NM-spillerne fikk virkelig stille sult og slukke tørst i Café Birdie.

Knøttegolf – et vellykket rekrutteringsprosjekt

Are Friestad, som har rukket å bli 24 år, er nå inne i sin andre sesong som pro i klubben. Ett av Ares ansvarsområder, i tillegg til klubbens junior- og elitegruppe samt instruksjon av private og sponsorer, har vært og er **knøttegruppen**. Der må også leken være med, sier han.

Fullt fres og godt humør i denne gjengen! Fra sommerskolen i begynnelsen av juli.

Selv gjennomførte han proutdannelsen gjennom PGA Norge i Oslo, en utdanning som tar 2 1/2 år. Siden 2013 er dette løpet blitt en høyskoleutdanning som fører fram til en bachelor i idrettsvitenskap.

Uansett: instruksjon av forskjellige grupper kan stille ulike krav til treneren. Hver mandag og fredag kl. 17 møter en gjeng på opptil 20 framtidige golfere på mellom 7 og 13 år til uhytidelig trening på fortrinnsvis gamle hull 8 og treningsgreenen mellom hull 8 og hull 18.

Før sommerferien var det såpass stor aktivitet på disse treningene at Are hyrte inn tidligere juniorspiller Tore Håkon Helgeland som assistent. Det går mest på chipping og putting, men av og til slår de også baller på rangen. De fleste er medlemmer, men treningen er åpen for alle. Treningen koster kr. 1000 for hele sesongen, og kr. 500 for halve.

Knøttene kommer fra forskjellige steder i byen, noen fra nærområdene Revheim, Madla og Sunde, andre fra Tasta og Sola. Noen er avhengige av å bli kjørt, men de fleste møter likevel hver gang. De fleste begynte i fjor, men nye knøtter er også

kommet til. Det er mange jenter. Noen er ivrigere enn andre, og deltar i junior-scramble om fredagen, 9 hull lagspill som etterfølges av pizza og premier i juniorhuset. I tillegg er noen av de eldste med på juniortouren.

Selve treningen består av lek og konkurranser der det bl.a. settes opp banehindringer. - Det er viktig at de lykkes – om ikke hver gang, så i hvert fall noen ganger på hver trening, sier Are. - Golf er som

kjent et vanskelig spill som krever en god dose tålmodighet. Derfor er det viktig å ikke være for autoritær, men å snakke og leke med dem, og ikke la seg affisere for mye av at de noen ganger er barnslige. Klubben har mistet en del juniorer de siste årene, men fortsatt er det mange knøttegolfere og juniorer som deltar i organiserte treningsgrupper. Slik styret ser det, er det viktig å satse på rekruttering av unge golfere, og det er jeg enig i.

Nettbrettet er et viktig verktøy når svingen skal innarbeides, Are viser svingbilder til Tale og

NM-lag: Treneren - viktig brikke

Røffen går denne gang bak kulissene og ser på hva som skal til for å arrangere et NM i golf – hva det medfører for arrangørklubben – turneringsledelsen, det frivillige mannskapet, banemannskapet, osv. De som ikke må glemmes er selvsagt spillerne selv, og ikke minst den som skal ta ut lagene, samle og motivere både før og under turneringen. Bak herre- og damelaget i årets NM-lag (på hjemmebane) står SGKs meget erfarne trener Jan Egil Nærland.

- Når begynner du å tenke på uttagningen, og hvor lang tid på forhånd vet du hvem lagene skal bestå av?

- Jeg begynner omtrent ved sesongstart, og da er det meste ganske åpent. - Ser på de spillerne som er mulige – bl.a. hva de oppnådde av resultater forrige sesong, og danner meg så et inntrykk etter hvert som sesongen skrider fram. Jeg vil gjerne få med flest mulig av de ulike spillernes prestasjoner i norgescupen og andre større turneringer. Utgangspunktet mitt er at det er de beste spillerne som skal få delta, og at det skal være en fair uttagning. Når det nærmer seg har jeg en formening om hvem det er som skal være med, og spillerne vet det også. Og når den endelige beslutningen er tatt, en uke halvannen før turneringen, ja, går det kjapt.

Dialog med proffene

- Jeg følger med på og har hele tiden dialog med proffene våre, Sondre Erevik, Eirik Tage Johansen og Ole Ramsnes, og ser sammen med dem på hvordan et NM kan passe inn i deres proff-hverdag. Vi kan jo ikke forlange at de på stående fot skal komme hjem og spille for oss – og kanskje miste andre og viktige turneringer – golfen er jo deres yrke! Så jeg setter veldig stor pris på at de alle tre kunne stille opp i årets Lag-NM.

Jan Egil følger spillerne fra sidelinjen gjennom hele turneringen. Her sammen med Dag Mørenskog som også var starter under NM-lag.

Jan Egil (t.v.) er den første til å gratulere Petter Mikalsen og Sondre Erevik med fremragende spill.

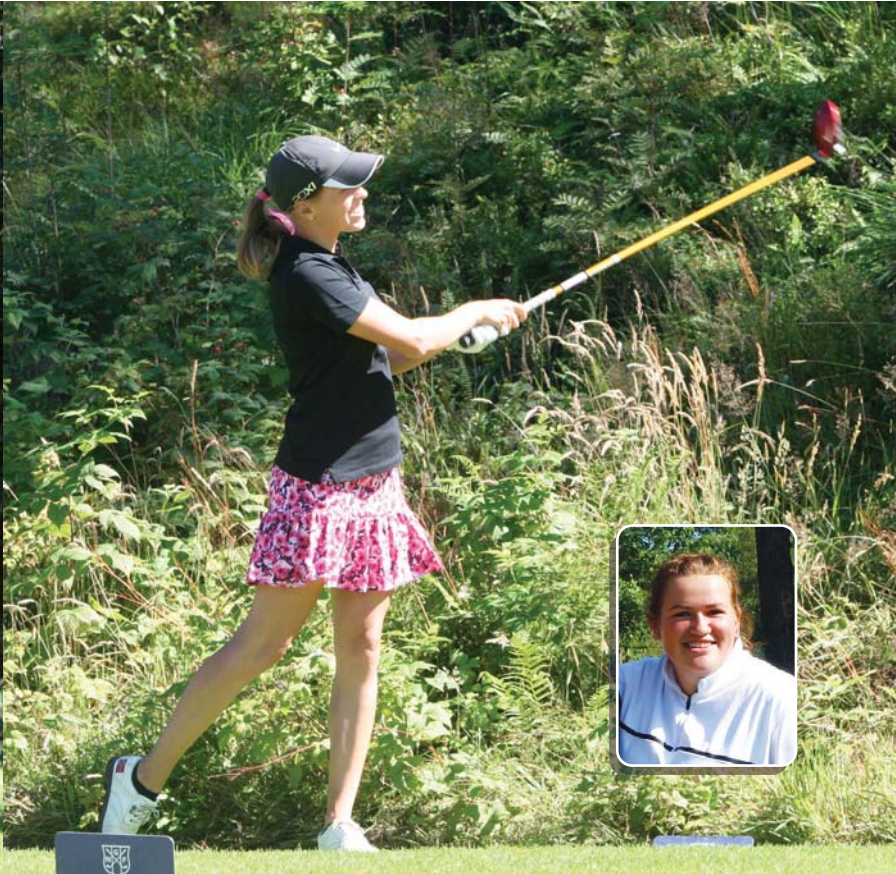
Både Sondre og Ole var med og vant Lag-NM på Oslo Golfklubb i 2013, og med på dette gull-laget var også Petter Mikalsen. Petter spilte bra i tiden før årets NM, og var da en klar kandidat. De to "nye" på årets lag var SGK-trener Are Friestad og Eirik Tage Johansen.

Erfaring med press er viktig

- Det som er viktig når du tar ut et slikt lag er at spillere har kjent presset når det røyner på. Mange av våre medlemmer kan godt gå gode enkeltrunder, men de fleste har ikke spesiell erfaring med hva det vil si å spille runde etter runde med konstant press. - **Du mener de blir for nervøse?** Nei, alle blir nervøse, og de skal være litt nervøse når du står på første tee, men hvis pulsen ikke går ned etter hvert kan det hindre dem i å prestere sitt beste. De som har erfaring med og er vant med å spille under stort trykk takler det bedre. - **Får du selv høy puls noen gang, du virker alltid så rolig?** - Ja, min puls kan sikkert være høyere enn spillernes i visse faser – bare av å se på, men det påvirker heldigvis ikke spillet i negativ retning.

Samarbeidsverdier i bunn

- **Når laget er tatt ut, hva skjer så?** - Da møtes vi – setter oss ned og prater. Det er viktig å se på hvordan vi kan jobbe sammen for å nå målet. Et slikt mål må være basert på et sett med felles **samarbeidsverdier**. - **Og det er?** - En god verdi kan f.eks. være ærlighet, det å hjelpe hverandre og det å støtte hverandre. - **Det høres jo flott ut, hvordan har du kommet på dette?** - Det er ikke min ide, svarer Jan Egil, – det var Stefan Ivansson som først brukte denne modellen, som i sin tid ble utviklet med henblikk på næringslivet. I de senere årene er modellen også blitt anvendt i golfen, og kan vel i prinsippet anvendes i de fleste bransjer. (Vi kan legge til at Stefan i de senere årene har samarbeidet med NGF der han har trent/coached spillere på hvordan de bedre kan ta vare på og frigjøre energien og potensialet sitt i en positiv retning. Han har også trent norske profesjonelle Europa-tourspillere, bl.a. Erik Tage, samt utdannet golftrainere og arbeidet med klubb utvikling. - Men Ivansson er selv ingen golfspiller.)

Under Jan Egils vinger var også Årets NM-lag damer bestående av (fra v.) Katerina Jæger, Marthe Wold og Julie Nordin (innfelt). De satset friskt og oppviste mye bra golf, men det var knivskarp konkurranse og alle vet hvor små marginene kan være. En ellers respektabel 5. plass var nok litt i underkant av hva jentene hadde peilet seg inn på, men vi er sikre på at damelaget vil komme sterkt tilbake neste år.

Felles verdier forplikter

Jan Egil fortsetter: - Det er viktig når du skal fungere sammen i et lag at det nedfelles noen grunnverdier – en felles plattform som alle kan enes om og vedta. Det som skjer på lagsamlingen er at spillerne får utdelt hvert sitt ark og skriver her ned 4-5 verdier som han eller hun anser som viktige for samarbeidet i laget. Jeg som lagleder må også gjøre det. Når vi så legger arkene ut på bordet, skal vi på grunnlag av det den enkelte har skrevet ned finne fram til et felles verdigrunnlag – et som alle kan ha et eierskap til og som spillerne må forplikte seg til gjennom turneringen som står foran oss. - **Det må vel sprike til alle kanter, det som blir lagt fram?** - Nei, de verdiene som spillerne kommer frem til på egen hånd viser seg ofte å være forbausende like. Så vurderer og diskuterer vi, og til slutt lander vi på et sett som alle kan være enige om. - **Og det var?** - Herrelaget havnet vi på 1) Ha det gøy 2) Ta smarte valg 3) Være støttende 4) Være positiv. MÅL: Vinne hver runde.

- Damelaget utformer også sine felles samarbeidsverdier. Disse er ikke så ulike herrenes: ha det gøy, leve i øyeblikket, gjøre gode forberedelser, være åpne og ærlige, gjøre det enkelt for hverandre – og (selvsagt) – ha mål om å vinne. Til slutt signerer alle spillerne, også jeg, på arket med alle samarbeidsverdiene. Disse blir en rettesnor for spillerne under turneringen.

- **Verdier som ethvert slitent ektepar og samboere kunne ha nytte av?** spør vi. - Ja absolutt, humrer Jan Egil.

Prate om det som skjer!

- **Hva med dialogen spillerne og deg imellom?** - Den var (og er) veldig god, synes jeg. Det hersket en fin tone og god stemning i lagene under hele turneringen. Det er klart det hjelper på med godt spill, men en trenger ikke vinne for å ha god stemning og ha det det gøy sammen. Men det er viktig å prate om det som skjer på banen og ellers, også etter hver enkel turneringsdag. Så selv om dagene var lange, møttes vi til en prat i gamlehuset.

- **Hvor sikker var du på seier for herrene?** - Før singlene ledet vi med veldig mange slag, og jeg følte meg vel rimelig sikker.

Men vi må ikke glemme at de andre lagene også har mange flinke spillere, og laget til Drammen GK var en stor utfordrer i så måte. Jeg pleier uansett å si at **det er ikke ferdig før det er ferdig!** Og selv om laget ledet mye før siste dag, så var det likevel et visst press. Men heldigvis så gikk det godt!

- **Hva så – etter turneringen?** - Da prøver vi å samles til en slags debriefing og prat, i alle fall de som ikke må rusje avgårde med en gang, og målet er å få snakke om turneringen og spillet og satt et punktum. - **Og hva skjer neste år?** - Det er tradisjon for at vinnerlaget får velge om å de vil arrangere neste års NM for lag, men så langt er vi ikke kommet ennå, og det er jo opp til turneringsledelsen og klubben å ta den avgjørelsen. sier Jan Egil.

Ole Ramsnes vet at hvert enkelt slag - godt eller dårlig - har betydning for laget som helhet.

The old **red** is the new **46**

Ved sesongstart ble vi møtt med brune teemerker istedetfor de gamle hvite-gule-blå-røde. Fra da var det slutt på en over 50 år gammel praksis med kjønnsdelte teesteder. Nå kan den enkelte spiller (uansett kjønn) bestemme selv hvilket utslagssted ballen skal suse ut ifra. Tall indikerer banelengden: **58** (5771 m), **56** (5553 m), **52** (5054 m) og **46** (4539 m). Ni tidligere **røde** teesteder er flyttet frem – til sammen ca. 330 meter. Vi i Røffen har spurt et knippe damer, som tidligere for det meste har spilt på rødt, hva de synes om den nye 46-’sløyfen’.

Judy Saria Oram, hcp 29,1

I like the course better this year! sier Judy. Michael (ekte-mannen) fortsetter - og hun var helt ekstatis i dag da hun klarte å slå ballen opp bakken på hull 18, og ballen bare rullet videre på fairwayen...

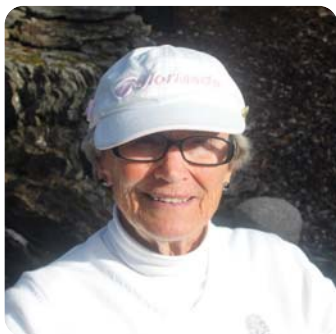
Berit Gilje, hcp 15,7

Banen er helt grei! Handicap gikk litt ned, men nå har jeg gått litt opp. Jeg synes det er kjekkere å spille nå, og jeg har litt fordel med kortere bane når jeg spiller match med mennene. - Men du slår jo langt, uansett, sier vi. Ja, men ikke så langt som da jeg var yngre. - Kanskje en fordel med kortere bane når vi blir eldre og lengden avtar? spør vi. Ja, det gjør det jo lettere å komme på greenen på 2-3 slag, selv om vi slår kortere.

Ellen Roth, hcp 31

Kjempefint! Endringene som er gjort med lengden passer veldig bra for meg og mitt handicap. - Noe du ville ha endret? - Nei, egentlig ikke, men 6'en sliter jeg med å få poeng på, selv om det vel ikke er noe spesielt vanskelig hull.

Else Sverdrup, hcp 36

Supert – det beste som har skjedd! Og jeg har nå spilt golf i 54 år. (Else begynte å spille golf da hun var ca. 35). - Så du vil si at dette er et av de større fremskrittene du har opplevd siden du begynte med golf? - JA, er du gal! Og vet du – for første gang i livet mitt (Else fyller 90 neste år) har jeg i dag prøvd en driver, og det gikk helt fantastisk, ballen bare suste avgårde! - Jamen, hvorfor i all verden har du ikke prøvd driver før, spør vi.

- Nei, jeg hadde bare bestemt meg for at jeg ikke skulle slå ut med driver, brukte 3-er wooden heller. Men nå har altså en strålende blid Else ombestemt seg og har store planer om å kjøpe seg driver – en brukt en til å begynne med. Vi ønsker Else lykke til! - Og så må jeg bare få sagt at banen og fairwayene er helt fantastiske, tenk, det er snart oktober og vi kan spille på en så flott bane! - sier Else.

Solfrid Foseide, hcp 5,5.

Jeg synes banen er blitt lettere, men også veldig kjekk!

- Du sier 'lettere', ønsker du deg tilbake til slik det var før, spør vi. - Nei, nei, da måtte jeg jo ha spilt fra 52. Det er mange utfordringer med den kortere banen likevel! Jeg må bruke helt andre køller, f.eks. kan jeg nå bruke et jern på innspillet istedetfor en wood. - Slik som mennene gjør? spør vi. - Ja, slik mennene alltid har gjort og som vi damer nå kan gjøre. - Noe annet å bemerke? - Ikke annet enn at jeg tror jeg i år har blitt en bedre golfspiller, og ja, jeg har gått ned i handicap. Om det skyldes den kortere banen er vanskelig å si, for hvis det var slik, ville jo alle damer gått ned i i handicap, men det har de ikke.

Karly Idland, hcp 24,1

Banen? Kjempe! YES!!! Det er lettere å komme inn på greenen nå, om ikke på 2, så i alle fall på 3! - Spiller du mer golf nå siden vi har en kortere bane? Nei, jeg spiller ikke mer, men jeg har uansett alltid spilt mye og i mange turneringer. Men golfen er blitt kjekkere nå. - Har du fått bedre handicap? Egentlig ikke, noen ganger går det litt opp, noen ganger går det litt ned, du vet, slik det gjør når du spiller i turneringer.

Bodil Borgen, hcp 11,5

Kjempebra! Mye kjekkere nå!

- Intet å tilføye? spør vi. Bodil hever kroneisen, smiler bredt og svarer kontant: - Jeg er fornøyd med alt og har ingenting å klage på!

Innsats for enda bedre *trivsel i klubben*

På vegne av den nye Rekrutteringskomiteen, RUK, som hun leder, oppsummerer Anne Ferkingstad erfaringene de fem har gjort så langt: i tillegg til henne selv, Wenche Døskeland, Erik Dokka Haug, Gro Sverdrup Kleppestø og Johnny Puntervold.

Rekrutteringskomiteen (fra v.): Gro Sverdrup Kleppestø, Anne Ferkingstad, Erik Dokka Haug, Wenche Døskeland og Johnny Puntervold (innfelt)

I starten av sesongen hadde vi mange ideer og målsetninger. Vi var kanskje litt for ambisiøse, og så etter hvert at vi måtte jobbe mer strategisk og satse på noen få tiltak for å få bedre gjennomslag. Etter en evaluering internt i gruppen valgte vi å prioritere disse tiltakene i vår:

1) Informasjonsflyten i klubben

Vi påpekte at klubben måtte bruke sosiale medier og e-post for å få en bedre og mer effektiv informasjonsflyt til medlemmene. Facebook-siden er blitt mer aktiv, og nettsiden er også blitt litt forbedret. Gode eksempler her er f.eks. turneringskomiteen som har etterspurt frivillige hjelpere til turneringer. Vi har også anbefalt bruk av nyhetsbrev på mail hvor administrasjonen,

styret, trenere og komitéledere skriver nyttig info.

2) **9-hulls greenfee** ønsket vi sterkt at klubben skulle ha tilbud om med tanke på at alle våre naboklubber har det. Ble iverksatt i sommer.

3) **Redusert greenfee** på sommeren etter solnedgang.

4) **Greenfeeklippekort** – dette tror vi vil være interessant for bedrifter og pendlere.

5) **Greenfee til medlemspris** (her er det aktuelt med 25 % avslag).

Til høsten og vinteren ønsker vi å sette flere langsiktige tiltak på agendaen. Vi vil jobbe for at flere damer og eldre elite-

spillere får et mer tilpasset tilbud på ettermiddagene. Dette kan være trening og spill i etterkant, slik at det skapes et nettverk for disse gruppene. Vår komité skal også ha ansvar for gjennomføring av enkelte rekrutteringstiltak som f. eks. en familiedag.

Vi vil dessuten jobbe for at komiteene samhandler litt bedre, slik at vi kan få gjennomført rekrutteringstiltak sammen. Andre tiltak vi jobber med, er en form for rekrutteringsbonus, og byttedag av utstyr for juniorspillere.

Resultatene fra medlemsundersøkelsen som skal gjennomføres innen oktober, vil også hjelpe oss å kartlegge hvor vi bør sette fokus på videre arbeid.

Mer differensiert greenfee, også redusert greenfee etter solnedgang sommerstid er et av mange tiltak som rekrutteringskomiteen jobber med.

Golf med barnevogn: ideell start på dagen

En golfrunde komplett med liten sønn i barnevogn? Javisst, pappaperm åpner for mange muligheter, og barnepass lar seg fint kombinere med en liten runde på banen, forteller Ørjan Huus.

Hm, hvilken kulle skal jeg nå ta? Fra William i barnevognen kommer det noen gurglelyder og ingen klare råd, men svaret gir seg selv egentlig. Med ball i bunkerene må det bli sandwedgen!

- Jeg hadde tenkt lenge på at dette kanskje var mulig, og da jeg hørte om noen som hadde gjort det flere ganger, måtte jeg jo bare prøve det ut. Og det ga virkelig mersmak!

-Jeg har ikke spilt så mye golf de siste årene, fordi det har vært vanskelig å få tiden til å strekke til; fra før har jeg to døtre på sju og ni år. Men pappapermen har gitt meg golftiden tilbake. Dagen får en ideell start med morgengolf med junior, og i dette været er det jo en ekstra fornøyelse. Typisk sett spiller jeg en ni-ti hull før William på 11 måneder kan bli litt utålmodig og ønske seg opp fra barnevognen.

Hvordan andre spillere så reagerer på kombinasjonen golfbag og barnevogn?
- Vi har bare møtt positive reaksjoner. Og stort sett sover han jo ekstra godt, ikke bare i friluft men med fuglekvitte i bakgrunnen!

(Vi i Røffen oppfordrer andre fedre og mødre til å prøve denne kombinasjonen med barnepass/golf. Kanskje egen klasse i medal også burde vurderes?)

Pappa Ørjan er fornøyd med dagens lille runde, han har fått svinge og bevege seg og William har fått masse frisk luft og sett sett mange grønne trær og sikkert et ekorn eller to ...

Kjære lesere

AV RØFFEN-REDAKTØR
NINA TJOMSLAND

Nok en gang har vi fått ja til et kraftig utvidet Røffen – fra de foreskrevne 16 til 24 sider. Det setter vi stor pris på. Vår lille redaksjon har nesten mer enn nok å ta opp og rapportere og diskutere, fordi klubblivet er så rikt og mangfoldig. **Og fullt av muligheter.**

De storstilte om- og utbyggingsplanene som klubben nå skal vurdere, reflekterer ikke bare utviklingen i klubben vår i dag, men også det faktum at strekningen mellom Madlakrossen og Hafrsfjord bru raskt skal bli en tettbygd ny bydel. Boliger har for lengst skutt opp på vestsiden av Revheimsveien, og Møldalshagen er bare et forholdsvis beskjedent tegn på det som vil komme – med tusener mulige golfspillere i vårt nærrområde.

Vi stiller sterkt. Ikke bare kan vi skilte med at vi har en av landets vakreste og kjekkeste baner: klubblivet vårt viser så klart at golf virkelig er en sport for alle aldre. Dette nr. av Røffen speiler dette kanskje tydeligere enn noen tidligere utgave. Stoffet spenner fra ettårige William – riktignok i barnevogn, men kanskje ville det være naturlig om han fikk lyst til å svinge slik pappa gjør – til veteranen Else Sverdrup, stadig like iherdig og utholdende nå som hun raskt nærmer seg de 90.

Stavanger Golfklubb har satset på juniorspillere og et godt juniormiljø gjennom 40 år, og vår innsatsvillige junior- og elitekomité sørger for skikkelig tilbud til nye knøtter, samtidig som de følger opp alle juniorspillerne: knøttene har jo den store fordel at de varer enda mye lenger. Dessuten ser det så innmari enkelt ut når de bare blir med kolla rundt, uten alle de merkelige tilbøyelighetene som mange av oss koffertspillere har det med å vri oss inn og ut av.

Der er det neppe noen tvil: vi kan alle ha stor glede av golfen, men de som begynner tidlig, har en kjempefordel!

Da ønsker vi dere alle en riktig god vinter, etter dette enestående flotte halvåret. Hvem vet, kanskje får vi en grønn vinter med gode muligheter. Akkurat om dagen går jo arbeidet for fullt med å støpe nye utslagssteder rundt om ...

ONSDAGSLICEN: lærerik og kontaktskapende **GOLF-MORO**

E-post med invitasjon gjorde hele forskjellen: seks nye spillere meldte seg på, og stilte til, Onsdagslicen om kvelden 27. august. Opplegget er skapt for å forebygge all prestasjonsangst: spilleformen er ofte scramble, og de nye og uerfarne får både gode råd og oppmuntring fra erfarne ledsagere.

En halvtime før utslagstid var alle samlet, og praten gikk leilig mellom nye bekjenskaper og medspillere. Tidspunktet er lagt til etter vanlig arbeidstid, og startkontingenten skulle ikke skremme noen: 30 kroner tilsvarer halvannet krus kaffe. Og faktisk får de kaffen, i samværet etter 9-hullsrunden.

For Tina Endresen Irvine hadde første Onsdagslice opplagt gitt

mersmak: dette var andre gangen hun skulle ut på banen. Alf Martinsen og Tore Sand erklærte seg "helt nye", mens Eli Gjesdal hadde vært medlem i mange år og spilte til sønnen ble født. I år gikk hun over fra passiv til aktiv medlem, og hun opplever disse samlingene som en kjekk inngang.

Flere hadde gått inn i GolfBox og sett "bare spillere med lavt

handicap", slik at de ikke følte de kunne skrive seg på. Alle var enige i at det må være lov å prøve og feile, men mange føler likevel sperrer – selv om de erfarne forsikrer at selv eliten, folk som spiller scratch, kan gjøre feil – og det ganske dramatisk.

For erfarne ledsagere som Onsdagslice-sjef Inger Mydland, Tone Arild, Øyvinn Fiskå og

Jan Helge Hansen åpner disse kveldene for å gi noe tilbake til klubben, og til å bli kjent med nye medlemmer. **Golf skal jo ikke bare være moro - det skal også være hyggelig!** Sesongen er over for denne gang, og Onsdagslicen med den, men Røffen vil ha mer stoff og kontakinfo til våren og håper flest mulig av de "ferske" vil være med i 2015-sesongen.

.nsdagslicen er gøy! Første rekke fra v.: Inger Mydland, Øyvinn Fiskå, Jan Helge Hansen og Tone Arild. Bak fra v.: Tina Endresen Irvine, Alf Martinsen, Eli Gjesdal, Tore Sand, Else Gulliksen og Randi Marnburg

MEDLEMS- INFO - NB!

Medlemskontingent og avgifter

(ref. SGKs laglov §4)

- 1) Medlemskontingenten fastsettes av årsmøtet. Andre avgifter/egenandeler kan kreves for deltakelse i klubbens aktivitetstilbud.
  - 2) Den som ikke senest 31. desember har sendt skriftlig utmelding av klubben eller melding om overgang til annen kontingent-/avgiftsgruppe, kan anses som medlem i samme kontingent-/avgiftsgruppe i det påfølgende år.
- Utmelding må skje innen 31.12 – ellers hefter en med neste års kontingent.
  - Endring av medlemsgrupper (aktiv/passiv) bør meldes snarest og helst innen 31. desember.

Blir pensjonist – med **hjertet** i klubben

Når Inge Ullestad går av som Head greenkeeper, forlater han en enestående vakker og velstelt bane. Og han vil fortsatt ha hjertet i klubben, sier han. Men det han aller helst vil huskes for, er alle de vakre steinarbeidene han har unnfanget og utført. - Klubben har vært veldig generøs og latt meg få gjøre det jeg trodde på, sier han.

“Vaskehusbrunn” over bekken på hull 3 (bygget 1996–1997) var det første av de mange flotte steinarbeidene som er signert av Inge.

- Hadde jeg fått gjøre det om, var jeg nok blitt arkitekt. Jeg har evnen til å se, og til å forme ting i naturen. Tenk bare på arkitekt Per Line og hans verk, hva det betyr, eller på professor Christian Norberg-Schulz, som skrev om hvordan folk i eldre tider visste nøyaktig hvordan de skulle plassere bygningene i landskapet. Jeg gjør alt murarbeid uten tegninger; jeg har løse ideer som former seg ut etter hvert, og klubben har aldri påpakket meg noe, men hatt litt til det jeg gjør. Da jeg begynte å mure her på banen – først ved klubbhuset – var det riktig nok noen medlemmer som mente at vi måtte ha en arkitekt til å tegne. Men etter å ha gjort mye steinarbeid på hytta på Rennesøy, visste jeg at dette kan jeg, sier Inge. Han tenker litt: - Jeg er kry av formsansen min. Likevel satt det langt inne for meg dette, å skulle vise fram det jeg gjorde, for kritiske sjeler.

Hvilket hull han er aller stoltest av? - Selv om jeg skulle ha sagt 17, er det nå 3-eren likevel.

Men bak broene på 17 ligger det en spesiell historie. Jeg spurte Graeme Webster, golfarkitekten til Niblick, som sto for ombyggingen av banen, om det var greit at jeg gjorde steinarbeid der. Han var litt skeptisk, og det forstår jeg godt, for det er jo arkitektens oppgave å utforme. Likevel sa han ja, på betingelse av at murarbeidet ikke skulle bli for dominerende. Da så Niblick brukte bilde av akkurat min ene bro på 17 i sin egen-reklame, var jeg jo ganske stolt!

Fin dialog med kommunen

Men tilbake til hull 3. - Er det ikke fantastisk, bare 4,5 km fra Stavanger sentrum? Før jeg ble greenkeeper, jobbet jeg 30 år som avdelingsingeniør ved byplankontoret, og jeg hadde aldri trodd at vi skulle få lov å legge greenen ut i vannet. Men vi var i dialog med Oslo, og de hadde brukt **sikkerhet** som argument for å få legge en green i Bogstadvannet. Vi spilte også mye på sikkerhet, at nå ligger greenen mye lenger vekk fra turstien.

Vi har alltid hatt god dialog med myndighetene. De forstår godt hva golfbanen har betydd for Stavanger kommune, og at vi må kunne utvikle den, slik som f. eks. taket over drivingrangen trengte seg fram. Nå må vi tenke veldig godt over hva vi gjør med bygningsmassen. Hos oss ligger jo klubbhuset, teestedene 1 og 10 og greenene 9 og 18 kjempetett sammen, og det er låst. Men min drøm er å få leie marka utenfor hull 4 slik at vi kan legge ny green opp der, og løse opp floken vi nå har med hullene 12 og 13. Da vil vi få et nytt par 5-hull, og en flott 72-bane.

Det jeg også har brent for de siste årene, er å bygge et glasshus der container står nå. Der har klubben et enormt potensiale til å bygge restaurant med sol hele dagen, og panorama over greenene på både 3, 15 og 18. Jærhuset gjør det vanskelig, for vi må aldri tukle med formen der: det står som en bauta. Men vi kunne godt bygge noe i tilknytning, sier Inge.

Den nyeste brua fra Inges hånd er den over bekken på hull 8. Den fine steinmuren følger bekken oppover et stykke mot hull 7.

Ikke tukle med naturen

Ikke bare har han vært engasjert i klubben gjennom 40 år og vel så det, med fartstid i så godt som alle komiteer og fem år som formann. - Jeg går her hver dag og tenker på hvordan det kan bli. Det gjelder å ha øye for naturen. Ta broen på 8-eren: teestedene må ligge slik at vi ser linjene i hvelvingen fra tee helt til vi har gått forbi den.

- Vi ser jo også linjene i låvebroen på 7-eren? - Ja, og lang tids leting etter et bilde av låven som sto der, slo til da Petter Hamre fant et bilde faren hadde tatt. Anders Bru laget en tegning etter bildet, med tekst som forteller historien. Hvem vet, om få år er det kanskje ingen igjen som vet hva en låvebro var?

- Hva er det viktigste du har lært på banen?
- Vi må lære å lese årstidene, og vi blir aldri utlært fordi naturen alltid vil overraske. Vi jobber både med og mot naturen, og når vi noen ganger tukler med den, kan det få uheldige konsekvenser – tenk bare på ekstremvinteren 2012–13! Det er en stor utfordring å ikke jobbe galt.

Inge føler at han har lært enormt mye i denne stillingen. Han har gått golflinje på skole, det året han begynte i SGK, og har videre gått en rekke kurs. Han gjentar hvor viktig det er å se: - de lager grundige gjødsels- og vedlikeholdsplaner, men en flink golfbanearbeider må kunne observere, bruke sunn fornuft, og justere om nødvendig. Mange klarer ikke dette, men han har bare godord om svigersønnen Frode Jørmeland som nå overtar: han har arbeidet på banen i 17–18 år, har gått samme skole som Inge, og er "drivende flink".

6-åringen fikk ikke klippe gresset

Selv utviste han tidlig et ønske om å få klippe gress. Han vokste opp på gård med digert hønseri, og var med og jobbet fra han var ganske liten. Men gressklipperen fikk han ikke lov å bruke – helt til han var 6–7 og de besøkte søsteren i Drammen og hun lot ham gjøre det. Det var på denne tiden at en mann i brun frakk kom og banket på døren hjemme og fortalte om den nye golfbanen. Inge var tilstede på oppvisningen høsten 1956 og syntes det så kjekt ut.

Han lærte mye av å se, og prøvde først å slå med krokettkøller siden de ikke hadde råd til golfutstyr. Men det han husker best fra aller først var en oppvisning som Johan Paaske åpnet med å slå en ball ut i skogen. Inge sprang og hentet ballen. Det var ikke særlig populært.

Og hva nå, 58 år senere? Han kommer neppe til å spille mere golf enn han gjør nå, og har ingen ambisjoner om å komme ned igjen på 3, der han var i sin golfglanstid, men vil gjerne holde seg rundt handicap 7–8.

Musikk derimot: han spiller gitar sammen med Anders Bru, alt fra litt klassisk til mye 60-talls – som jo er rikt på smektende og forførende melodier.

- Og så er det hytta på Rennesøy, da. Det tar 25 minutter å kjøre til en annen verden. Når du trekker på årene, er det viktig å komme fort ut – og fort hjem om du ønsker det. Og så har jeg jo brukt feriene gjennom 20 år på å bygge opp, ganske mye steinarbeid der og...

Halvhuset på hull 10 er designet av Inge. Han har en nesten maken hjemme i hagen!

Hver stein må passe inn - her fra hull 3.

Seniorturneringene: *“utrolig kjekt”*

Michael Oram foretar premieutdelingen i beste Oscar-stil. Stemmen stiger i crescendo – “fjerdepremien gååår tiiiiil”, stopper i en kunstpause for å gjøre spenningen elektrisk, og røper så navn og score med så stort trøkk at applaus og jubelrop bølger. Rein Brand er håndlanger og deler ut premier, klemmer og håndtrykk etter hvert som navnene ropes opp.

På gårdsplassen er det stor stemning – aldeles nydelig vær og varmt, selv om det er helt i slutten av august. Rein Brand deler ut 2. premien i herreklassen til Ian McKenzie. - Kjekt med premie, men det fremheves sterkt at dette ikke er det viktigste med seniorturneringene. Det å komme seg ut, spille på den nydelige banen vår, latteren og det sosiale i samvær med andre spreke seniorer er det de fleste setter aller mest pris på.

Oppslutningen er strålende: vanligvis deltar mer enn 60 spillere i disse turneringene som går om formiddagen omtrent annenhver uke, gjennom hele sesongen.

- Miljøet er strålende, sier Tone Arild.
- Alle kjenner alle, og hvis det er noen vi ikke kjenner fra før, blir vi jo kjent når vi spiller sammen. Turid Tunge legger til at formen for premiering, som er ny av året, skaper mye mere utveksling fordi folk gjerne sitter og drøser til det hele er over.

Unge, fremadstormende 50-åring

Men stadig vekk er det rom for gode innspill og forbedringer. Tone og Turid mener at det kunne gjøre seg å dele inn damene slik det var i KM, med én klasse 50-65 år og én for 65-99.

- Vi er mange damer av modne årganger, og en slik deling kunne anspore til å være med fortsatt. Det kan jo føles litt overveldende å skulle konkurrere med unge, fremadstormende 50-åring; det kunne nok hende at mange vil gi opp etter hvert.

Likevel: selv i konkurransen med “de unge, fremadstormende 50-åringene” stiller så mange damer i disse konkurransene at det gjerne går to damer og to herrer i hver gruppe, noe alle høres ut til å sette pris på. Et lite forslag lurer likevel. I fjor, hvis et ektepar ble trukket i sammen gruppe, ble det gjerne stokket om. Slik bør det være, sier flere. For i og med at ektefeller gjerne ser en del til hverandre, kan det være kjekt med litt avveksling.

22										ONSDAG 27-08-2014									
7	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
4	00	04	00	04	00	04	00	04	00	04	00	04	00	04	00	04	00	04	00
2	08	12	08	12	08	12	08	12	08	12	08	12	08	12	08	12	08	12	08
0	16	20	16	20	16	20	16	20	16	20	16	20	16	20	16	20	16	20	16
8	24	28	24	28	24	28	24	28	24	28	24	28	24	28	24	28	24	28	24
6	32	36	32	36	32	36	32	36	32	36	32	36	32	36	32	36	32	36	32
4	40	44	40	44	40	44	40	44	40	44	40	44	40	44	40	44	40	44	40
2	48	52	48	52	48	52	48	52	48	52	48	52	48	52	48	52	48	52	48
	56		56		56		56		56		56		56		56		56		56

Turneringen er åpen for alle mellom 50-90 år+. Med over seksti påmeldte blir det 4-baller på nesten samtlige hull. Starten går kl 09.30, men med shotgun må banen blokkeres i forkant – og litt i etterkant – slik at kysten er klar når spillerne slår ut fra sine respektive teesteder.

“- Så bratt var bunkeren”- Tore Helliesen forklarer.

Blanding bidrar til god klubbkultur

Jo mer stokking, desto åpnere miljø. Helge Sørheim forteller at han og kona var litt skeptiske da de kom hit etter å ha spilt mye i skotske klubber. Før var det nok mer klikker i SGK. Nå er det slutt, og en mye friere blanding, sier de. Og er enig om at nettopp det å blande damer og herrer er med på å skape en god klubbkultur; i Skottland råder segregering av kjønnene. På golfbanen.

Ville det være en fordel å legge noen flere turneringer til ettermiddagen, med sosialt samvær i klubben etterpå? Elisabeth Thorsen og Øivind Skauerud tror det er en fordel å ha noen slike, men ikke for mange, fordi det blir mer attraktivt å melde

seg på når det bare er noen få turneringer med slikt opplegg.

Bunkere blir brattere med årene

Tore Helliesen, Sverre Hodne og Arne Tønnessen er alle enig i at det er positivt at gruppene ikke lenger er delt inn etter handicap, for før ble det gjerne slik at de stadig spilte med de samme. Men Tore har stadig vekk en innvending: - Vi bør legge fram for styret å få vekk de høye kantene i bunkeren. - Men er slikt egentlig vår oppgave, her i seniormiljøet? - Jada, for oss gamle som ikke er på elitenivå, kan det bli håpløst vanskelig å få ballen opp. Sier Tore, og forteller at han brukte sju slag ut av en bunker i dag.

Anders Monsen, derimot, synes hele opplegget er fint. Han peker på hodet: -Hvis noe svikter, er det oppi der! Jeg kan ikke skylde på andre ting...

Velvære og trivsel råder i på terrassen i høstsolen. Michael Oram avslutter utdeling og trekning med en fornøyd erklæring: - That's it! Hvilket jo betyr inntil neste seniorturnering, om fjorten dager. Gottfred Arild oppsummerer, med et smil: - Det er oss, seniorenene, som holder liv i klubben om formiddagen!

Kjempefornøyde med runden (fra v.): Rein Brand, Sigrunn Lilleløkken, Signe Marie Lütcheradt og Knut Berg-Thommassen.

Banen var fantastisk! (fra v.): Joao Leitao, Elisabeth Thorsen, Solfrid Foseide og Øivind Skauerud.

Latteren sitter løst og praten går livlig rundt bordene, også lenge etter at premieutdelingen er over.

Det er mange ungfoler som kan misunne Eivind Holm Lund denne stilige svingen. De som ser beundrende på er fra v. Rasmus Åsland, Leiv Vik og Tage Diedrichsen. Sistnevnte vant herreklassen - 11 rene par på runden - 84 slag totalt - dette er god solid slaggoff!

Utsnitt/manipulasjon av: M. Ancher. Vii han klare pynten. 1880. Bildet tilhører Skagens Museum.

Velg den beste caddien

Trening, tålmodighet og gode råd gir resultater. Vi er hovedsamarbeidspartner for Stavanger Golfklubb, og vi gir gjerne råd når det gjelder de rette investeringene. Kall oss gjerne din økonomiske caddie.

Vår investeringsfilosofi er like enkel som den er genial: Vi finner selskapene som er Undervurderte, Underanalyserte og Upopulære. Det handler om å skille det verdiløse fra det verdifulle. Det krever innsats og tålmodighet – men det er det som kan gi best uttelling.

Skal vi gå en runde sammen?

Ta kontakt med Kundeservice på telefon 04001 eller les mer om oss på: skagenfondene.no

Kunsten å bruke sunn fornuft

KM + KM + banerekord = bravo!

Utenom NM-lag var det flere spennende turneringer i juli og august, bl.a. Kretsmesterskapet (KM) 26.-27. juli, og ikke minst Klubbmesterskapet (KM) 23.-24. august der våre to USA-proer, Ole Ramsnes og Sondre Ronold satte en ekstra spiss på turneringene, og spesielt ble det da Sondre Ronold like godt satte ny banerekord på 63!!! under Kretsmesterskapet.

Petter Mikalsen - Klubbmester 2014 – meget fornøyd etter bra spill!

Solfrid Foseide – vinner Damer Senior

Dagfinn Klovning - veteranen i SGK - endelig full klaff og seier i klassen Senior Herrer

Joao Leitao - vinner klassen + 65 Herrer

Anne Surdal - vinner klassen + 65 Damer

Heidi Questada - vinner Dameklassen

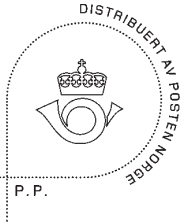
Kretsmester Herrer 2014 ble Sondre Ronold som satte en **banerekord på 63** vi tror vil bli stående meget lenge. Den forrige på 64 delte Erik Tage Johansen og Magnus Jepson.

Det måtte omspill til mellom Susanne Jepson og Helene Persson (Sola GK) som begge lå likt etter 2 runder. Helene satte birdien på 1. hull - og da var det gjort, Kretsmester er Helene!

B

- Og vi har flere norgesmestere!

At golf begynner å befestes sin posisjon som **generasjonssport nr. 1** synes vi er helt fortjent. Dette nr. av Røffen er et godt bevis på det! Vi dokumenterer et spenn like fra barnevogn :-) til knøttegolf, junior, mid amatør, seniorgolf og videre til ny KM-klasse for damer 65+ og like til Else på snart 90 som skal kjøpe ny driver! Flott er det også at det finnes ulike konkurransearenaer for de som har lyst til enda noe mer enn selskapsgolf og torsdagsmedal når de ikke lenger passer inn i junior- og yngre aldersgrupper.

FOTO: ELLEN JEPSON

NM Senior Lag/damer 3. divisjon Vest

ble spilt på Bærheim Golfklubb og SGKs damelag vant suverent. De rykker da opp til 2. divisjon. Laget besto av (fra v.) **Sigrunn Lilleløkken, Bodil Borgen, Bente Soltvedt** og **Solfrid Foseide**. Det blir spennende å se om SGK til neste år kan få flere lag kvalifisert til spill i NM i disse divisjonene.

NM Mid Amatør

ble spilt på Hakadal Golfklubb der **Magnus Jepson** vant og like godt satte banerekord med 70 slag på dag 2. For å delta må du ha fylt 35 år. Dameklassen ble vunnet av **Kristin Klæboe** (bildet).

Region Tour Rogaland (RTR):

Prisverdig turnering for veldedige formål

Når regionens beste golfere gjennom sesongen samles til turneringsdyst på 10 av distriktets golfbaner, er det ikke bare for å prøve krefter med hverandre. De har et ultimått mål i sikte – og det er å samle inn mest mulig penger til et veldedig formål. Det gode formål i 2014 var ASFALT - gatemagasinet som selges av mennesker med ruserfaring og som er i en vanskelig livssituasjon. Region Tour Rogaland kunne overrekke en sjekk på hele 108 000 kroner som er resultatet fra årets turneringer. Den høyhengende Order of Merit gikk til **Neil Fraser**, et knepent slag foran kompisen **Magnus Jepson** som har vunnet OOM de siste tre år. I dameklassen vant **Susanne Jepson** suverent og satte "uoffisielle" banerekorder for damer (uoffisielle pga. ballplassering) både på Randaberg GK (-3) og Solastranden GK (-3). Hun fikk en fin 5. plass i OOM.

På bildet ser vi (fra v.) daglig leder i ASFALT **Ove Nikolaisen**, **Marcus Eidelöf** (Sandnes GK) som vant finalerunden på Solastranden GK, **Neil Fraser** (SGK) og **Magnus Jepson** (SGK).